

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei
apróhirdetés szavarként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek póstabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

AZ IKREKRŐL

— Irta: Bán-dor —

Ikrek születése a civilizálatlan népek lelkületében teljesen különböző érzéseket vált ki. Néhol nagy szerencsének tartják és örömmel üdvözlik a szokatlan eseményt és ennek megfelelően ünneplik, máshol pedig nagy szerencsétlenséget látnak benne, megvetik a szülőket és megölik a gyermekeket.

Ahol az ikrek születését szerencsének tartják, ott nagy öröm uralkodik ilyenkor, mert az istenek ajándékának tekintik. A mohavek egyenesen az ég küldötteinek tartják az ikreket, kik azonban csak rövid ideig tartózkodnak a földön és ismét visszatérnek az égbe. A borongák az ég gyermekeinek nevezik őket. Bamumban azt hiszik, hogy az ikrek istenek és az embereknek gyermekeket hoznak. A teton-indiánok azon a nézeten vannak, hogy az ikrek nem emberi lények és „ikerország”-ból származnak, ahová rögtön vissza is térnek, ha nem különös gyöngédséggel bánnak velük, vagy megsértik őket. Ez okból rendkívüli módon ünneplik a szülőket, a rokonoktól és földijeiktől ajándékokat kapnak és ennek megfelelően nagyon büszkék is.

A waragaknál az apa a kettős gyermekáldást az ő férfiassága erejének tekinti és meztelenül, szétvetett lábakkal a kunyhója elé állva, mutatja meg magát a csodálkozó lakosságnak. Az anyát pedig, mihelyt megmutatkozik, dicséretekkel halmozzák el.

A kongónégereknél az anya kettős adagot kap az étkezésnél, mindkét kezével eszik, miután két gyermeket kell táplálnia. Bamumban pedig joga van a piacon minden elárusítónőtől valamit a jobb kezével és valamit a ballal elvenni és a zsebébe dugni az ikrek számára és senki sem botránkozik meg ezen.

A szülők tiszteletére torokat, ivásokat és táncmulatságokat rendeznek. A kongónégereknél a boldog anya táncolva és kezeit összecsapkodva megy egyik kunyhótól a másikig az egész falun végig, még a szomszéd falvakba is. Két rokona kíséri őt útján, egy-egy iker-gyermecket tartva a karjukon, s aki találkozik velük, köteles az anyát és a gyermekeket megjutalmazni.

Hogy az ikrek szülei külsőleg is felismerhetővé tegyék magukat, különös és a többiekétől eltérő viseletet hordanak. A wagandóknál kagylókat kötnek a bokáikra, az anya még szalaggal a melleit is átköti, az apa pedig rostokból készült szoknyát vesz fel. Az usagaronknál az anyát arról lehet megismerni, hogy egy nagy hólyagot akaszt a nyakába. A massaioknál kagylókkal diszitett bőrvet hordanak a nyakukban, stb.

Az ikrek a többi falubeli gyermekekkel szemben bizonyos előjogokat élveznek. Így például számukra nem kötelező a szokásos hus és tejtilalom. Bamumban szabadokká nyilvánítják őket, ha szü-

leik szegények, vagy rabszolgák. Ha felnőnek, a királyi udvarba viszik őket, a fiút testőrnek nevezik ki, a leányt pedig valamelyik udvari méltóságnak ajándékozzák feleségül. A massaioknál az ikerfiú, ha felnőtt, a főnök halála után átveheti annak papi méltóságát.

Egyes helyeken az ikreknek különös erőket és képességeket tulajdonítanak. Így például a nutkaknál és barongaknál, hogy esőt hozhatnak. E célból összegyűlnek a falu asszonyai, buja dalokat énekelnek és obszón jeleneteket rögtönöznek. Aztán egy olyan asszony lakásához mennek, aki ikreket szült. Itt apró korsókból vízzel öntözik meg. A mohavék azon a véleményen vannak, hogy az ikrek tudomással bírnak természetfeletti dolgokról és a jövőbe látnak.

Különös felfogásuk van a civilizálatlan népeknek az ikrek egymás iránti viszonyáról. Különösen el van terjedve az a hit, hogy a kettő között szimpatikus összhang van, mely annyira megy, hogy ha egyikük megbetegszik, vagy meghal, a másikra is hasonló sors vár és ha valamelyiket szerencsétlenség éri, hasonló dolog fog történni a másikkal is. Ezért mindkettőt egyforma bánásmódban kell részesíteni, egyik sem élvezhet előnyt a másikkal szemben, különösen a gyermekkorban nem. Különösen megmutatkozik ez a belső összeköttetés az egyik iker halála

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK, AKKOR VEGYEN!

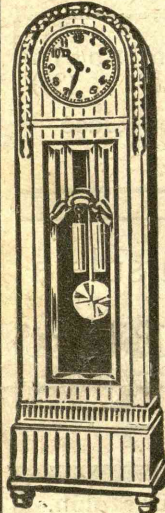
Nincs többé ősz haj!

A „Császi” féle „Henne” Orientális hajfesték csodákat művel. Nem kell időt veszíteni és órákhoz szat a fodrásznál ülni, mert már egy óra alatt ősz haját arany, szőke, bronz, barna vagy feketére garancia mellett festem. Látogasson meg és tegyen egy próbafestést.

Elsőrangú viz és vasondolás, férfi és női manikűr, bármilyen hajmunkák, parókák. Dús raktár illatszerekben és külföldi pipere dolgokban.

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
TIMIȘOARA BELVÁROS
REZSŐ UCCA.

Pontosan járó órák
Lelkiismeretes
órajavítások:

Gács Ferenc

órásnál, Timișoara
Király-tér 12. sz.
(Erzsébetváros)

Hálósobák BOGÁROS LAJOS

mélyen leszállított gyári árban,
havi 1000 leies részletekben,
műbutorasztalosnál, TIMIȘOARA, Er-
zsébetváros, Király-utca 34.

Baszting Henrik

31 14

TIMIȘOARA, Belváros, Nádor-u. 2. :: Legolcsóbb épület üvegezési és képerkeztetési vállalat. Kész képek és tükrök nagy választékban

Andrássy Fürdő

TIMIȘOARA, Gyárváros, An-
drásy-ut 16. szám.

Új vezetés alatt teljesen modernül és ujonnan berendezve,
tisztá, kényelmes fürdősobák!

Nyitva: naponta reggel 6 órától éjjel 1-ig!

Károlyi József

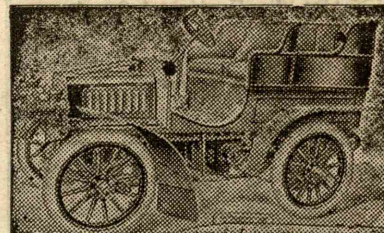
uri fodrász
Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.
Hajvágás hölgyek számára is.

Értesitem

a t. autótulajdonos és vezető urakat, hogy
üzememben autójavítási munkákat szolid
árak mellett pontosan és gyorsan készítek.

Kakas József

autó és gépjávitó üzem, TIMIȘOARA II.,
Kertész-utca 18.

Vizumokat és más meg- bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintézt

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

„Arany ökör” vendéglő és szálloda

TIMIȘOARA, I. Lonovits u. 7. — Teljesen modernül átalakítva, új és szakszerű ve-
zetés alatt, gyönyörű kerthelyiséggel a város centrumában. Francia, román, magyar
és német konyha, hideg és meleg ételek, elsőrangú italok. Tulajd.: MUSTĂȚII [42]

Wildpret Ferenc műbutorasztalos, TIMIȘOARA

IV., Kossuth L. utca 1.

Készülnek: Elegáns hálósobák, uriszobák és ebédlők.

Javítások pontosan, soronkívül!

[24].

Volt Szepesi féle **kézimunkaüzletet** teljesen új és
modern sablonokkal felszerelve, átvetttem. Jutányos árban vállalatok
mindennemű kézimunka és fehérnemű varrást. **KLEIN**

Timișoara Belváros, Jenőherceg-utca 7.

(28)

Tipografia „Union” könyvnyomdája. Lugoj

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei
apróhirdetés szavarként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek póstabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

AZ IKREKRŐL

— Irta: Bán-dor —

Ikrek születése a civilizálatlan népek lelkületében teljesen különbözö érzéseket vált ki. Néhol nagy szerencsének tartják és örömmel üdvözik a szokatlan eseményt és ennek megfelelően ünneplik, más-hol pedig nagy szerencsétlenséget látnak benne, megvetik a szülőket és megölik a gyermekeket.

Ahol az ikrek születését szerencsésnek tartják, ott nagy öröm uralkodik ilyenkor, mert az istenek ajándékának tekintik. A mohavek egyenesen az ég küldötteinek tartják az ikreket, kik azonban csak rövid ideig tartózkodnak a földön és ismét visszatérnek az égbe. A borongák az ég gyermekeinek nevezik őket. Bamumban azt hiszik, hogy az ikrek istenek és az embereknek gyermekeket hoznak. A teton-indiánok azon a nézetten vannak, hogy az ikrek nem emberi lények és „ikerország”-ból származnak, ahová rögtön vissza is térnek, ha nem különös gyöngédséggel bánnak velük, vagy megsértik őket. Ez okból rendki vüli módon ünneplik a szülőket, a rokonoktól és földijeiktől ajándékokat kapnak és ennek megfelelően nagyon büszkéek is.

A varagaknál az apa a kettős gyermekáldást az ő férfiassága erejének tekinti és meztelenül, szétvetett lábakkal a kunyhója elé állva, mutatja meg magát a csodálkozó lakosságnak. Az anyát pedig, mi-helyt megmutatkozik, dicséretekkel halmozzák el.

A kongónégereknél az anya kettős adagot kap az étkezésnél, mindkét kezével eszik, miután két gyermeket kell táplálnia. Bamumban pedig joga van a piacon minden elárusítónőtől valamit a jobb kezével és valamit a ballal elvenni és a zsebébe dugni az ikrek számára és senki sem botránkozik meg ezen.

A szülők tiszteletére torokat, ivásokat és táncmulatságokat rendeznek. A kongónégereknél a boldog anya táncolva és kezeit összecsapkodva megy egyik kunyhótól a másikig az egész falun végig, még a szomszéd falvakba is. Két rokona kíséri őt utján, egy-egy iker-gyermeket tartva a karjukon, s aki találkozik velük, köteles az anyát és a gyermekeket megjutalmazni.

Hogy az ikrek szülei külsőleg is felismerhetővé tegyék magukat, különös és a többiekétől eltérő viseletet hordanak. A wagandóknál kagylókat kötnek a bokáikra, az anya még szalaggal a melleit is átköti, az apa pedig rostokból készült szoknyát vesz fel. Az usagaronknál az anyát arról lehet megismerni, hogy egy nagy hólyagot akaszt a nyakába. A massaioknál kagylókkal diszitett bőrvet hordanak a nyakukban, stb.

Az ikrek a többi falubeli gyermekekkel szemben bizonyos elő-jogokat élveznek. Így például számukra nem kötelező a szokásos hus és tejtilalom. Bamumban szabadokká nyilvánítják őket, ha szü-

leik szegények, vagy rabszolgák. Ha felnőnek, a királyi udvarba viszik őket, a fiút tesőrnek nevezik ki, a leányt pedig valamelyik udvari méltóságnak ajándékozzák feleségül. A massaioknál az ikerfiú, ha felnőtt, a főnök halála után átveheti annak papi méltóságát.

Egyes helyeken az ikreknek különös erőket és képességeket tulajdonítanak. Így például a nutkák-nál és barongaknál, hogy esőt hozhatnak. E célból összegyűlnek a falu asszonyai, buja dalokat énekelnek és obszón jeleneteket rögtönöznek. Aztán egy olyan asszony lakásához mennek, aki ikreket szült. Itt apró korsókból vízzel öntözik meg. A mohavék azon a véleményen vannak, hogy az ikrek tudomással bírnak természetfeletti dolgokról és a jövőbe látnak.

Különös felfogásuk van a civilizálatlan népeknek az ikrek egymás iránti viszonyáról. Különösen el van terjedve az a hit, hogy a kettő között szimpatikus összhang van, mely annyira megy, hogy ha egyikük megbetegszik, vagy meghal, a másikra is hasonló sors vár és ha valamelyiket szerencsétlenség éri, hasonló dolog fog történni a másikkal is. Ezért mindkettőt egyforma bánásmódban kell részesíteni, egyik sem élvezhet előnyt a másikkal szemben, különösen a gyermekkorban nem. Különösen megmutatkozik ez a belső összeköttetés az egyik iker halála

után bekövetkező bánásmódnál. A wnyamok az elhalt gyermek helyére egy bőrbe csavart hólyagot tesznek a bölcsőbe a másik gyermek mellé és ennek is enni adnak. Ha az élő gyermeket megajándékozzák, a felcicomázott babának is adnak egyidejűleg. A kongónégerek az elhalt gyermekről fából képet készítenek és a másik mellé fektetik, hogy ne érezze magát egyedül.

Azoknál a népeknél, melyek az ikreket nagy szerencsétlenségnek tekintik, mely az egész falut elpusztíthatja, rendszerint az egyik gyermeket, vagy mindkettőt és velük az anyát is meg szokták ölni. Vagy pedig az anyát legalább is megbüntetik. A salivasoknál a férj egyszerűen elveri. A nisqualloknál az anya ellen panaszt emelnek a szüleinél, elveszik minden élelmiszerét és ruházatát és szétszítják a falubeliek között. A malájok az ikreket szülő anyját egy disznóhoz hasonlítják, a pápuák a kutyához, a salivák egerhez stb. Rendszerint azonban az anya is követi az ikreket a halálba.

Különös bűnhődés állott fenn Peru őslakóinál. Az ikrek szüleinek elsősorban szigorú büntetést kellett tartaniuk és behajlított térdekkel addig kellett feküdniük, míg a térdhajlásukban elhelyezett bab szem csírázni nem kezdett. Azután kötéllel a nyakukon szégyenpadra állítottak.

Általánosságban csak az egyik ikertől igyekeztek megszabadulni, ritkábban mindkettőtől. A legelterjedtebb módszer a gyermekek tulvilágra való szállításánál a fulladás a száj befogása által, vagy pedig a megfojtás. De megölik egy vízzel telt edénybe való bedobással is, vagy a tengerben. Esetleg egy földbe ásott lyukba teszik és homokot, vagy szemetet szárnak rá és a talajt állatokkal összetaposztatják. Máshol felakasztják a fák ágaira, vagy pedig vadállatok zsákmányául teszik ki.

Hogy a két iker közül melyiket tegyék el láb alól, az helyenként különböző. Néha az első szülöttet, majd a másodikat, néha a fiút, majd a leányt. Ha pedig mindkettő egyenemű, akkor a gyengébbet. A malakaláknál a varázsló határozza meg sorshuzás útján, hogy melyiket áldozzák fel. De az is gyakran előfordul, hogyha mindkettőt életben hagyják, csak az egyiket tartják meg, a másikat el-

küldik. Így pl. a Serang szigeten egyiket a rokonoknak adják át felnevelés végett, mert különben egyik a kettő közül meghalna. A dajakok rabszolgáknak adják el őket, a yakok pedig véglegesen átengedik a rokonoknak.

A magyarázat, amely egyik iker megölésére szolgál teljesen különböző. Gyakran egyik ikerben a rossz szellem tettét látják, akivel az anya fajtalankodott. Mások viszont az ikrek születését az irigy szellemeknek tulajdonítják, akik az ikreket küldték, hogy az embereket megrontsák. A giljakok azt hiszik, hogy az ikreket egy hegyisten, a kamatschadalok, hogy egy farkas, a régi inkák, hogy egy vilám állította elő. Ujangliában és más helyeken is azt hiszik, hogy a gyermekek — ha ikrekről van szó — az anyaméhben fajtalanságot üztek és ezzel megsértették a törzs erkölcs- és rokonsági törvényeit.

A balinesek szintén azon a véleményen vannak, hogy az ikrek vérfertőzést követtek el és az anyát bizonyos időre egy félreeső helyre száműzik, hunyhójukat felgyújtják és az isteneknek gazdag áldozatot mutatnak be.

Az igazi ok, hogy miért ölik meg az ikrek születésénél az egyiket, eredetileg abban a nagy fáradtságban lehelte magyarázatát, melyben az asszonynak két gyermek táplálásával és felnevelésével része volt a primitív népeknél. Hogy ez mit jelent számukra, el lehet képzelni, ha tudjuk, hogy ott az asszonyok csaknem öt éven át szoptatják gyermekeiket, hogy minden munkájuknál mezőn és járás közben a hátukra kötözve, vagy a csipőjükön lovagoltatva egész napon át magukkal hurcolják, míg a kicsik meg nem tanulnak járni. Hogy a nomád népek, különösen ha még nem telepedtek le, hanem hordákban vándorolnak gyakran megölik az újszülötteket, etnológiaiilag ismert tény. Az oka ennek kétségtelenül abban rejlik, hogy a szegény férgeket nem fogadhatják el, mert náluk minden dolog az asszonyok vállán nyugszik.

Uj cseléd

— Figyelmeztetem, hogy a férjem kissé csintalan.

— Oh, nagysága, tudom én, hogy a nagyságos urak mind disznók.

Középkori novella.

Poggio: Egy emberről, aki együtt hált beteg feleségével és ettől meggyógyult az asszony.

Egy fiatal leány férjhez ment egy egészen fiatal jegyzőhöz. Nem sokkal az esküvő után az asszonyka súlyos betegségbe esett, úgy hogy mindnyájan azt hitték: meg fog halni. Mert a fiatal asszony, aki beszélni sem tudott már és mozdulatlanul feködt lehunyt szemekkel, egy halotthoz hasonlított és az orvosok feladtak minden reményt. A jegyző kétségbe volt esve, hogy feleségét, akit csak oly kevés ideig élvezett és akit mindenek fölélt szeretett, a halál most elragadja tőle. Elhatározta tehát, hogy még egyszer a magáévá teszi az asszonykát, mielőtt kiadja a lelkét. Miután ügyes kifogással az összes jelenlevőket eltávolította a szobából, birtokába vette a feleségét. Az pedig, mintha csak új életet öntött volna belé a férje, újra lélekzeni és félig nyitott szemekkel beszélni kezdett és gyöngéd hangon a férjét hívta. Örömmel kérdezte ez, hogy mit akar. Inni kért és miután ételt is felszolgáltak neki, ismét egészséges lett.

Ez a gyógyulás a férj jogok gyakorlásának számlájára irandó. Ebből pedig az következik, hogy ennek az eszköznek van a legnagyobb értéke a beteg asszonyok meggyógyításánál.

Nyersbőr és Gyapjukereskedők

találkozó helye

Budapesten

Strasser, "Orezy" kávéház

Károly körut 17. szám

Ha kellemesen akarja magát érezni és szereti az egészségét, használjon

Notter-féle szabadalmazott masszírozó készüléket

minden házban nélkülözhetetlen. Ára: bérmentes küldéssel 5.— Pengő. Megrendelhető: az összeg egyidejű átutalása mellett vagy utánvétellel:

Notter Józsefnél Budapest, VIII.
Eszterházy u. 14. [50]

SZERELMI VIGASZ

— Irta: Ifj. Kubán Endre —

Berger Teofil élettelenül és petyhüdtlen ébredt tompa és kábult álmából, ez már a harmadik éjszaka volt, amit Evelin, az a bestia nélkül töltött, aki elhagyta, mint egy utolsó kifacsart citromot és megszökött tőle. Minden gondolata csak ehhez a csodálatos nőhöz tért vissza, aki olyan tüzesen tudott csókolni, hogy Páris legkitanultabb kokottjai hozzá képest csak bakfiscsókot tudtak adni és most elment. Elhagyta. Megszökött tőle. Tanácstalanul bolyongott a széles utcákon fel és alá. Remélte, hogy megtalálja Evelint. A szép és elegánsan öltözködő, híres festő után sok nő fordult meg érdeklődve, akik nagyon szívesen megvigasztalták volna, de ehhez semmi kedve nem volt. Nem mai gyerek ő már a szerelemben és tudta, hogy még egy ilyen tüzesen csókoló érzéki, hisztérikát nem talál, amilyen ez volt. A többi nő mind csak egy pár lanya csókot tudna adni, míg ez eszméletlenül tudta őt szeretni és talán még akkor sem elégtelt ki teljesen, amikor már a tagjait sem tudta mozdítani az eszeveszett szerelmi orgia után. De és ezt elégedetten állapította meg a festő, ilyen férfit nem talál majd, mert más férfi a vele született brutálitásnál fogva csak addig üzi a szerelmet, amíg maga nem elégtelt ki, azután pedig nem facsartatja ki magából az utolsó velőt és nem folytatja a szerelmes tevékenykedést, amíg ennek a leánynak a telhetetlen öle a végső gyönyörtől megrándul. Igaz, hogy ő perverz is volt, de talán Evelin nem örült ennek? Hiszen hivatásos kéjnök, hatalmas marcona amazonok nem tudnak olyan erőteljeseket ütni és olyan kéjjel harapni, mint ő szokott.

Sötétedni kezdett. A szomoru ősz már bontogatni kezdte hatalmas szárnyait Párizs felett, ahogy máskor ez a mindig vig örökifju bohém mondaná. Fázosan meg rázkódott, hideg volt. Gyorsan felült a villamosra. Egy cimborájá-

val akadt össze, a fiatal gyerek arcán már a kiélttségnek apró felhői mutatkoznak, talán maga sem tudná megmondani, hogy bozontos hajában hány nő játszott illatos ujjacskáival. Ideges összerendezései, azután a beszéd közben fel lépő tompa kábultság, mind a kü lömböző izgató szerek használatát bizonyították. Kokain, morfium és ópium, mind ismeretesekek voltak már előtte. Furcsa egy fickó volt. Senki sem tudta, hogy miből él, de azért mindig jólszabott ruhákat viselt, legfinomabb cigaretákat szívta és amiért ezek a bohémfiúk legjobban szerették, mindig egész bátran lehetett apróbb kölcsönökkel hozzá fordulni, amiket azután ő sohasem szokott vissza kérni. Nagyon megörült Teofilnek és gyorsan beszélni kezdett:

— Mi az ördög, hát téged is lehet látni egyszer? Nem tudom ki mesélte, hogy valami pompás macskát fogtál és most vele mézes hónapozól? Azért mégsem illik a cimboráidat elhanyagolni. Nézz meg az ember. Ma nagy muri lesz! Szakitunk a tradíciókkal és nem megyünk sem a Moulin Rouge-ba, sem pedig Baker bárjába. Felkeressük Montré mare apró kis kocsmáit. ahová olyan sokat jártatok, amikor fiatal és természetesen koplaló költők, festők, szobrászok voltatok. Azóta pedig hálátlanul mind hátat fordítottatok nekik és nem találtatok érdemesnek felkutatni azokat a helyeket, ahol először vert gyökeret szívetekben a művészet és a halhatatlan szerelem. De ha neked nem is, eszébe jutott egy fiatal újságírónak és meginterjúvolta a derék Frederiket és még egy pár társát és így jutott nekünk is az eszünkbe, hogy illő lesz elmenünk.

Montparnasse, Quartier-Latin és a sok apró kis kocsma derék tulajdonosaikkal, akik mind rendületlenül hittek bennük és hónapra számra hitelleztek. Frédéric mester, aki élt-halt értük és az a kedves vig

bohém társaság, akik ott esténként gyülekeztek. Milyen jó lesz elmenni közéjük, megint vigan bele nevetni az éjszakába és elfelejteni legalább egy rövid éjszakára azt a nőt, aki távozásával a bánat karvalycsőrét ütötte a szívébe. Ott lesz a többi vidám cimborá, lesz muzsika, dal, ital és jókedv, mi kell egyébb?

— Ott leszek. Eb, aki bánja, — szólt és nevetett.

A találkozást megbeszélve váltak el egymástól. Könnyű szívvvel ment hazafelé. Ez jó ötlet, csakugyan, legalább kilumpolhatja magát az ember és itt ennél a gondolatnál tehetetlen csikorgatta meg a fogát, ez elfelejteti az emberrel Evelin vértkorbácsoló csókjait és testhez tapadását. Van még elég nő a világon, akinek az ágyéka sóvárog utána.

Tizenegy óra után egy nagyobb társaság ment át az Ille Saint Louis hidon. A Lapin Agile, az „Ugri füles nyul” című kabaréba mentek. Már messziről hangos dinom-dánom és valami féktelen orgia zürzavaros lármája szűrődött el hozzájuk. Beléptek a kis terembe. Vaskos füst terjengett a levegőben, a kocsmában olcsó puder, kellemetlen mosdószappan szaga, szesz és étel valami furcsa illatot termelt ki magából, melyhez hasonló valamit legkitünőbb párfömgyárak sem tudnak előállítani. Festői kép tárult szemük elé. A terem közepén gitározott Frederik, a bohémek kedvence. Szájtátva hallgatta egy csomó fiatal suhanc, akik kedvesükkal az ölükben, egy nagy pohár abszint, vagy más pálinka mellett üldögéltek. Hamarosan előtűnt is pálinka állott és inni kezdtek. Gyorsan ürítették poharaikat, melyeket a szorgalmas Frederik ismerve a bohémek ivászati tehetségét, frissiben megtöltött. Ragyogni kezdtek a szemek és egyszerre csak elkiáltotta magát harsány hangon Teofil:

— Husz üveg pezsgőt az asztalra. Ma mindenki az én vendégem lesz, — te pedig gyere ülj ide

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE
KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt temesvári sör. Menü-rendszer. Kis menü 40 lei, nagy menü 60 lei. Szíves pártfogást kér
Blau Gyula.

mellém, — szolt oda egy vörös haju, széttaposott cipőbe üldögélő nőnek, — melegits fel egy kicsit, ugy is fázom. Te pedig Frederik, pendesd a gitárt! Nincs itt senki, aki kíséni tudná!?

Egy-kettőre az is akadt és most már kettő is gitározta. Mohón itták a pezsgőt, a vöröshaju nő, akít Teofil maga, mellé ültetett, egyszerre három pohárral hajtott fel egymásután és azután a gyorsan felhajtott italtól kissé kotyagosan hangosan cuppanó csókokat mért a bőkezű férfi arcára. Teofil is ivott vadul, féktelenül, egyik kezével a tele poharat üritette ki, míg másik kezével a nőnek kemény mellbimbóival játszadozott, aki széles érzéki nevetéssel tűrte. Lassankint neki szilajodtak. A rengeteg ital, már újabb husz üveg pezsgőt rendelte meg egy kollegája a festőnek, és egy páran az asztal tetején táncoltak, míg a terem négy sarkából olyan félre magyarázhatatlan hangok kusztak a szoba közepére, hogy az minden kétséget kizáróan egy-egy szerelmes pár végső csatahelye volt, ahonnan azután a férfiak, mintegy negyedórai idő után elégedett szuszogással, vérvörös arccal előjöttek és ittak tovább, de nem ugy a nők, akik máma félre téve minden üzleti érzéküket, szeretőjük hallgatolagos beleegyezésével várták az újabb férfiakat és azoknak a vágyait mohó ölükbe temetve, a gavallérjuktól kapott pezsgőt kiüritve holtreszegen fetrengtek. Csak arra ügyeltek egyedül, hogy keblük és combjaik szabadok legyenek és a kuncsaftokat pontosan kielégítsék. Mindegyik nő egy átjáró házhoz hasonlított, mert a férfiak nagyrésze az ital gőzétől hajtva és mulattatva a szokatlantól, a pezsgős üvegekkel a kezükben álltak ott és várták a helyüresedést, hogy a nők már-már agyon szeretett ölébe hordják gerincük tartalmának maradékát.

Csak egy nő képezett kivételt és ez Teofil vörös haju nője volt, aki ott ült a férfi ölében és engedelmesen tűrte, hogy gavallérja kezével szoknyája alatt játszadozzon és ott felgyujtsa az örjögő vágyat, amit méginkább fokozott a többi szeretkezőnek a látása. A nő teste meg-megremegett, combjai férfit kívánón szétrándultak és teste megvonaglott a férfi simogatásaira. Az pedig egyszerre csak felemelte a nő ócska ruháját és izgatottan babrálni kezdett a bu-

gyiján. A nő meglegedetten bólintott a fejével, tudta, hogy végre hosszú éhezés után ki lesz elégitve. Ahogy háttal ült a férfiölében kicsit előbbre huzódott és a combjait jobban széltárva, előre hajolt. Ezalatt a többiek már holtreszegen feküdtek, egy páran azonban az asszonyokra dültek, akik még most is abban a szermetlen pózban feküdve aludtak. A két végső látása előntötte a még ébren lévő utolsó párt is, akik kielégülten folytatták még egyszer ezt a műveletet, azután a férfi kiszabadítva magát a nő öléből sirva hanyatlott az asszony lábai elé és érzéktelenül csókolgatva combjait követve társai példáját, megborzongva a mértéktelen ivástól elaludt.

Zugó fejjel, reszkető inakkal beredt fel a festő. Leirhatatlan obscén helyzetben találta magát. Mámorukat még ki nem aludt párok he-

verték a szobában, mely kiömlött pezsgőtől volt sikamlós, azután az asszonyok és férfiak, akik rendetlen ruhában feküdtek félig mezelenül.

Nagyon rosszkedvű volt. A rátapadó nőt közönyösen félre lökte és tántorgó lépésekkel haladt ki felé. Bambán bámult bele a kora délutáni Párizsba. A friss levegőben lassan tisztulni kezdett a feje és gondolkozni kezdett. A metró, barátja, aki elhivta, a többek és azután Frederik, a gitárok, a pezsgő és végül a nem kielégülés ott a teremben, főleg a többiek, mind valami párzó kuttyák, akik várják a nőtényt. Az asszonyok, akik elvetve legutolsó szemérmüket, mint valami elvetemült szukkák várták az ölelést, kívánták a férfit. Megvetően köpött egy nagyot és ezzel odaintve egy taxit a gőzfürdőbe vitette magát.

— S z ü r e t —

MARI

— Kérem, Sanyi urfi maradjon a szobájában. Ha a nagysága észreveszi, hogy nem ül a könyve mellett, majd lesz mit hallani nekem is, magának is. Nekem még surolni kell, az urfi meg nem tudom, hogy fog a vizsgáján átsuszní holnap.

Vörös karjain csurog a piszkos víz, lucskos szoknyája, amint térdel, ráfekszik vastag lábaira.

Most valami hideget érez, hát az a semmirekellő nem fölemelte hátul a szoknyáját.

Vadul félrecsapja a fiu karját, lenyekken a konyha kövén az ülepére, hogy csak úgy csattannak a husos mellek a rázkódástól.

Dühében hozzacsapja a kicsavart surlórongyot, de a fiu ügyesen félreszökik s egyelőre abbahagyja a próbálkozást.

— Mégis csak megkaparintlak egyszer — gondolja magában.

Hopp! Megszámolja zsebpénzét s leszalad az utcára, hetivásár van, látta a sok rongyot, kelmét a sátra kon lebegni a szélben. Kialkuszik egy selyemfejkendő s 2 darab rossz szagu rózsaszín szappant. Mari-meg lesz puhitva!

Odalöki a lánynak s az először mérgesen, aztán szelidebben bontogatja. Ezalatt becsuszik a fiu keze a bluz alá, csak egy perc, mert már kap egy könyökdöfést a bordájába, de már végigborzongott a gerincén a meleg.

Neki merészedik.

— Mari csak egy kicsit gyere be hozzám, kimehetsz mihelyt akarod, csak hogy lássam, hogy nem haragszol.

Addig főzi, míg a lány utána megy.

Alig teszi be az ajtót maga után, nekiesik a fiu és rádönti az ágyra. A keze máris belemáskol a forró, borzas mélységbe.

Csak egy pillanatig gyengíti el a csiklandós érzés Marit, aztán olyat rug a fiuba, hogy az a másik falig repül, ott nagyot koppan a feje s úgy marad elnyulva a földön.

Hosszu napok jöttek most sötét szobában jégtömlővel, de mire gondolkozni tudott, se árulta el egy szóval se a fiu Marit. Ez bánta már erősen a dolgot, hátha belehal a fiu s ő börtönbe kerül még. Aztán nem volt az hozzá rossz, hogy irigyelték vasárnap is a lányok a kendőjét.

Meg aztán mit árthat az a kis gyerek neki. Attól tán csak nem fog ... ?

Igy aztán be-beosont a fiuhoz, s mutatta a szánalmát mindenféle jó engedelkenységgel.

Túrte, hogy a nekítüzesedő fiu összefogdossa a fölé csüngő husos emlőket. Megharapdálja a sötét bim-bókat. Nem is volt az rossz. Végigborzongott rajta valami. És nagyon kellett vigyázni, tenyerét a szájára nyomni, nehogy kibuggyanjon a torlán a visítás.

Már neki is tetszett a jiték, s azt is megtette, hogy befektűt mellé a paplan alá.

Egyenkint alkudta le róla a fiu a ruhadarabokat. Az ő keze is elkalandozott a paplan alatt.

Egyszer aztán erősen a hideg

falhoz szorítja a fiu és szétfeszíti a lábait.

Egy darabig rossz volt, aztán nagyot nyilallott bele egy fájás. Visítna, de a fiu szája ráfekszik az ő szájára. Aztán már nem bán semmit, csak türi és liheg és nyög vele ő is.

Aztán a fiu kimerülve esik a hátára.

Most már bántja a leány konyhaszaga, undorodik tőle s odahördül Marinak:

— Szedd már magad s menj innen az ágyból!

S míg az nehéz szívvél, rossz sejtésekkel átkászolódik rajta, s ki-zökken a földre, ő széjjelnyulva, jó érzéssel testében nyugodt álomba sülyed.

Fotó „Káviár“ Timișoara

A z o n á n i a

Irta : Dr. Pierre Vachet

Franciából fordította : „Parisys“

Egy olyan ujságban, melyet leginkább fiatalembernek olvasnak, elengedhetetlennek látszik az onaniáról, annak hátrányairól és mikénti gyógyításáról beszélni.

Onánia vagy masturbáció gyűjtőnév alá foglalhatjuk mindazon procedurákat, melyeknek célja a magános szekszuális gyönyörök előidézése.

Nem tulozunk akkor, ha kijelentjük, hogy a fiugyermek 80 százaléka üzi ezt a hátrányos szekszuális sportot.

De éppen ez a nagy arányszám teszi lehetetlenné, hogy eljárásukat perverznek nyilvánítsuk. Ez a szokás csak akkor válik végzetessé és csak akkor tekinthető perverznek, ha még a normális aktus kipróbálása után is fennmarad és a masturbáló személy az önkielégítési módot a természetes érintkezés fölébe helyezi. A normális idegrendszerrel bíró felnőttek bizonyos kornál okvetlenül abbahagyják az önfertőzést és nem tekinthetjük kicsapongásnak azt, ha a felnőtt férfi a körülmények kényszerítő hatása alatt,

a rendes nemi érintkezés lehetőségétől is megfosztva, saját kielégítésére alkalmi masturbációt üz.

Ennek a szerencsétlen szokásnak okozói között első helyen ott áll : a példa.

A millió, amelyben a gyermek él, különös hatással bír ebből a szempontból. Ezeken az okokon kívül még a szekszuális érzékenység tulkorai kifejlődése is lehet az onánia okozója.

Melcsnikov bizonyításképpen olyan eseteket idéz, amikor bizonyos fiugyermek 5 sőt 7 évvel teljes kifejlődésük előtt már képesek voltak szekszuális kéjt érezni. Ebben természetesen a szellemi

korafejlődésnek is szerepe van. Egy intelligens fiugyermek természetesen kíváncsisága ösztönöz arra, hogy az előtte sötét nemi problémákat kutatással oldja meg. A kutatást önálló kísérletek követik, melyek rendszerint masturbációval végződnek.

Azok közül a fizikai okok közül, melyek az onánia okozói le-

anélkül, hogy a szervezetre csillapítólag hatna. A tökéletlen „aktus“ kielégítetlenül hagyja a delikvenst, aki többször is megismételni kénytelen az önkielégítő, azaz inkább önizgató procedurákat és a veszedelmes szokás így végzetessé válhat. Fournier egy fiatalember esetét említi, aki leírhatatlan testi és lelki állapotban jelentkezett nála

kezelésre és aki bevallotta, hogy 13—18 éves kora között naponta tíz—tizenegyszer is masturbált.

Annak az egyének, aki mértéktelelenül onanizál, előbb-utóbb összes szervei megbetegednek. Az emésztés kihagy, bél-görcsök és hasmenések napirenden vannak. a vérkeringés meggyorsul, a szív túl van erőltetve, az agy sem bírja már a munkát és gyakoriak a vértúlulások, melyek következtében látási zavarok állhatnak be. Mivel az önfertőzés procedurája nagy idegfeszültséget vált ki, az idegrendszer is súlyosan megbetegedhetik.

Hozzájárul ehhez még az a szomorú tény is, hogy a masturbáció által az ön-

fertőző egyén a biztos szerelmi impotencia felé közeleg, mely a legutolsó és egyben legsúlyosabb büntetést képviseli számára. Hogy tökéletesen fejezzük ki magunkat, a szó szoros értelmében megférfitatlanítja magát.

Az erkölcsi hátrányai is szomorúak ennek a veszélyes szokásnak. Legtöbbszörre az onanizáló fiatalember tudják tettük helytelenségét és ismerik annak hátrányait, leszokni azonban nem képesek róla egykönnyen és ezért szekszuális nyugtalanságuk még csak növekszik.

Félénkség, zárkózottság, hazugságra és képmutatásra való haj-

A nőt megszépítik,

a férfit acélossá, izmossá teszik, s

mindkettőt megfiatalítják a

Neptun
gyógyfürdők

(43)

Baile Neptun Bad
fürdő

(volt Központi Fürdő)

Timișoara II., Bulev. Regina Maria 11

Telefon 15—31.

hetnek, elsősorban megemlíthetjük : a nemi szervek környékének tisztátalanságát, mely viszketegséget okoz ; túlbő táplálkozást : mint hentesáru, csokoládé, vadhus, borok, likőrök, stb. ; lustaság, reggeli ágybanidőzés, ülő foglalkozások stb.

Ezekon kívül természetesen izgató olvasmányok, erotikus látványok, melyek a képzeletet felcsigázzák, első helyen állnak.

Az önfertőzés, ezt már mondták és ismételték sokféle módon, a szervezetre csak káros hatással lehet. Addig, amíg a normális koitus lecsendesít és megnyugtat, az onánia tulizgatja a képzeletet,

lam jellemzik a krónikus masturbálókat. Legnagyobb részük tudatában annak, hogy tulajdonképpen sajátkezüleg ássa alá egészségét, rettenetes lelkiharcot vív saját magával, de amikor fellép újra kövételően a vágy, még harcolnak egy ideig, de végül is engednek saját maguknak: „Még csak egyszer és azután többé soha...”

És megint előről.

A félénkek, a nyugtalanok és gyávák legtöbbször a kamaszkor után is megtartja ezt a sajnálatos szokást. Ebben az esetben a betegségtől való félelem a flörtben való járatlanság és a szerelmi ostromokban őt érhető kudarctartják vissza delikvenst a normális kielégüléstől és dobják vissza újra meg újra a szomorú, de kényelmes egyéni gyönyörökhöz.

Természetesen meggondolatlan-ság volna a szerencsétleneket folytonos ráijesztéssel és szemrehányással gyógyítani, akkor amikor nyugodt felvilágosítással és megváltoztatott, egészséges életmóddal lehet csak rajtuk segíteni.

Mértékletes élet, egészségtelen, izgató körülmények kiküszöbölése, egyszerű ételek, hidegvizes lemosások, ezek azok a szabályok, melyekre elsősorban figyelemmel kell lennünk. Különösképpen azonban rá kell birkunk a beteget, hogy a késői felkelést hagyja abba és korán reggel való felkelés után, bizonyos torna és légzőgyakorlatokkal összekötve, hideg lemosást vagy tuszt vegyen. A torna és általában az összes sportok egészségesen fárasztják az izmokat, lekötik a figyelmet és eltüntetik a szekszuális zaklatást, melyben az ülőfoglalkozást üző férfinak folytonosan része van. A sport tehát éppen olyan áldásos az erkölcsi egyensúly szempontjából, mint amilyen szükséges az egészség megőrzésére.

Másoldalról pedig idejekorán meg kell kezdenünk a fiugyermekek felvilágosítását, nem várva azt, hogy saját „kutatásai” alapján jöjjön rá a sötétnek hitt szekszuális problémákra. Tökéletes és időszzerű magyarázatokkal elejét vesszük az egészségtelen kíváncsiságnak és megmutatjuk nekik a módot, miképpen uralkodjanak hibás vágyaikon. A legutolsó és leghatásosabb módszer pedig az önuralom kinevelése, mely önuralmat már idejekorán bele kell ne-

velnünk a gyermekekbe.

Végül pedig azok, akik tudatában vannak módszerük helytelenségének, azonban nem bírnak elegendő akaraterővel és leszokni róla képtelenek, ahelyett, hogy kétségbeesnének, kereszsenek fel egy hozzáértő orvost, aki biztosan meg fogja találni rá az utat és a módot, hogy belőlük ismét egészségesestű és lelkű embereket neveljen.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megrendelhetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett szállítja jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Jugoszláviai fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető tehát:

Kató sorozat, Kató, egy urileány vallo-másai, Di. 35.—

„ Kató mint asszony „ 35.—

Kató válása, képekkel 35.—

Ugyancsak Bán dortól:

Vera naplója, képekkel Dinár 70.—

Szinésznő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinár 200.—

Kezdő hölgy nagyszerűen manikűröz [47]

Budapest. VI. Podmaniczky u. 5. félemelet 6. lépcsőházban. Nem tévesztendő össze a földszinti manikűrszalonnal.

Nyugati pályaudvartól két percre! Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra!

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

[47] Fiatal urileány

ügyesen masszíroz és manikűröz reggel 8-tól este 8-ig

Budapest, VIII. Rökk Szilárd u. 16. félem. 2. lépcsőház balra

Valódi párisi fényképek!

Egy párisi fényképészeti műte remmel kapcsolatot létesítettünk olcsó, de amellelt abszolút művészi értéket képviselő fényképek szállítá-sára. A fényképek nem az ismert és közkezen forgó nyomatok, reprodukciók, hanem valamennyi mondain, társaságbeli nőkről, válogatott és eredeti felvételek, kizárólag szép és plasztikus testű nők, a legtokélete-sebb művészi kidolgozásban, ame-lyek eddig a párisi cég által egyet-len államban sem kerültek forga-lomba. A fényképekből circa 30—40 teljesen különböző felvétel van és azok tizes csomagolásban kerülnek eladásra. Ismételjük, hogy nem kur-tizánokról és hivatásos modellek fényképeiről van szó, hanem tisztára művészi szempontból is felbecsül-hetetlen értéket képviselő akt felvé-telekről, amelyek minden gyűjőnek megszerezhetetlen ritkaságot képez-nek, legénylakások és uriszobák fa-lán pedig a legszebb diszek. Ára:

1. 10 drb lev. lap nagyságban Lei 180.—
20 „ „ „ „ 300.—
30 „ „ „ „ 400.—
2. 10 drb cabinet nagyságban Lei 360.—
20 „ „ „ „ 580.—
30 „ „ „ „ 690.—
3. 10 drb egész nagy, 18/24 cm. „ 560.—
20 „ „ „ „ 980.—
30 „ „ „ „ 1260.—

Teljesen új

és eddig ugyancsak forgalomba nem került páros jelenetű fényképek, in-tim pillanatfelvételek, a párisi fény-képészipar legkitűnőbb kidolgozásá-ban, nem a közkezen forgó és ha-sonló képek mintájára készült repro-dukciók, hanem originális felvételek, minden igényt kielégítő beállításban.

10 drb fénykép ára Lei 350.— és
10 drb rajz, magyar szöveggel 300.—

A rajz ugyancsak a legteljesebb mű-vészi értékeket képviseli, az tisztára eredeti, ötletes, szép és vonzó.

Fenti képek megrendelhetők la-punk kiadóhivatala után, készpénz-ért, az összeg előzetes beküldése ellenében, tehát NEM utánvét mellett. A pénz beérkezése után a meg-rendelt és kijelölt képeket a kiadó-hivatal 5 napon belül szállítja.

L O R E

Egy berlini kislány története

— R e g é n y —

Éjjel 11 óra — Friedrichstrasse. A hullámozó embergomolyagban lassan, feltartóztatlanul suhan előre egy kis tíz éves leány. Mezziláb, kalap nélkül, nyomoruságos rongyokba burkolva szemléli a járókelőket. Oh, nagyon ravasz és bátor a kicsike. Nem tolakszik a fiatal emberekhez, hanem az öregekhez és az egészen öregekhez és reszkető, könyörgő hangon ajánl fel nekik egy pár cipőfűzőt, vagy egy skatulya gyufát. Piszkos és borzas, de meztelen lábszárai gömbölyűek és ha egy ilyen öreghez közeledik, buján odadörzsölődik hozzájuk. Érti a dolgát. Nem akad egy sem köztük, aki ne adna neki egy garast.

Egy óráig végzi a munkáját, míg legjobb vevői, az öreg urak hazamennek. Akkor sietni kezd az Alexander tér felé, míg végül eltűnik egy koromsötét, piszkos mellékutcában. Egy nyitott pinceablakon keresztül bemászik az ötemeletes bérházba, felmászik a nedves lépcsőkön, keresztül megy az udvaron, a hátsó épületben felmegy három lépcsőn, felnyit egy betámasztott ajtót, belép egy rossz illatú konyhába, keresztül tornássza magát néhány alvón, kik a földön fekszenek, besurran a következő szobába és otthon van.

Ez a szoba, mely nem sokkal nagyobb, mint a konyha, nem kevesebb, mint hat személyt rejt magában, akik két ágyban és egy keskeny pamlagon osztoznak. Az egyik ágyban Lore szülei alsznak, a legkisebb gyermekkel, a másikon két ágyrajáró, a pamlagon pedig Fritz, Lore 10 éves bátyja.

Senki sem törődik a gyermek érkezésével, aki a sötétben a kredencben tapogatózik, kivesz egy darab kenyeret és ezzel a lukulusi vacsorával igyekszik a pamlag felé, melynek alsó végében van a fekvőhelye. Az odavezető uton el kell menni az ágy előtt,

melyben a két fiu fekszik.

Ekkor érzi, hogy egy kéz megragadja, mely az ágyból nyulik ki a szoknyája után. A hosszú Vilmos az, egy 16 éves munkás, aki magához akarja huzni.

— Te, Lore, gyere csak ide! — suttogja halk, forró hangon.

De a kicsike olyan fáradt és semmi kedve sincs az ilyesmihez. Csak egy vágya van: jól kialudni magát.

— Ne... hagyjál — mormogja és szabadulni próbál.

— Adok neked egy garast. És egészen odahuzza az ágyhoz. — Így fekszem egész éjjel és várak reád. Hol az istennyilába voltál ilyen sokáig?

Sem a garas, sem az istennyila nem izgatják most Loret. Csak fáradt és éhes.

— Ne, ne... Vilmos... ma olyan fáradt vagyok.

Adok neked két garast... mindjárt előre... itt van... — benyul a párnája alá, kiveszi rongyos erszényét és kezébe nyomja a két garast.

Két garas több, mint egy. Lore habozik...

— Számár vagy — sziszeg Vilmos — ha most jössz, utólag kapsz még egy garast.

Ez döntött.

— De bizonyos, hogy ide adod aztán?

— Természetesen! De gyere már?

Lore mellé hull az ágyba. Vilmos korántsem gyöngéd szerető. Minden további nélkül rögtön céljára tör, és miközben szuszogva fekszik a leány mellett, az apatikusan elnyulik és beleharap a kenyérbe.

Az éhség nagyobb benne, mint a szerelem utáni vágyakozás. Vilmos hevesen liheg, miközben a leány elkölti a vacsoráját. Természetesen nem tud egyidejűleg teljes tüzzel a másik dolognál is lenni, ahogyan udvarlója szeretné. Buzditásképen durván oldalba löki az öklével.

— Mi lesz már — lihegi. —

Ugy fekszel itt, mint egy darab fa!

Lore szót fogad, megmozdul kis keze és ez elég, hogy kiváltsa Vilmosnál a minden gyönyörök láváját.

Elégedetten dörög Vilmos és a leányka kiugrik az ágyból, melynek másik tulajdonosa semmit sem tud arról a játékról, melyet ezek ketten játszottak egymással.

— Mi van a garassal? — kérdezi a kicsike.

Vilmos a másik oldalára fordul.

— Nézd, hogy elkotrodj innen, mert kapsz egy pofont — dörögögi.

Lore nem mer protestálni a szószegés ellen és odaoson a pamlaghoz. Amennyire tud, összehúzódik a sarokban és öt perc múlva már erősen és nyugodtan alszik.

*

Már hosszú ideje, hogy Lore megenged mindent, ha egy férfi, vagy egy fiu kívánja tőle. De ravasz is, ingyen nem csinál semmit, ha csak erőszakkal nem kényszerítik rá. Őt pfennig a legkevesebb taxa, de néha egy darab tortáért is engedi magát... Szóval egy valóságos kis kéjű, aki inkább a haszon, mint az élvezet kedvéért engedi át magát.

Nyolcéves korában zsákmányul esett egy idegen embernek, aki az udvarból, ahol a barátnőivel játszott, a klozetbe csalta. Egy ötvenpfenniges pénzdarabot tartott az orra elé és ötven pfennigért Lore, aki a proletár gyermekek koraérett felfogásával ismerte a pénz értékét, a világ végéig is elment volna.

Tudta jól, mit akar ez az ember tőle, annál is inkább, mert abban az időben kis gyermekek megerősöklése Berlinben napirenden volt. Egy pillanatig habozott, hátha ez a férfi neki is felválná a hasát, mint Schulz Trudenek a Liliom utcából? De ez

A modern lakások, irodák, intézetek, szállodák díszé az acél

vas- és rézbutort, ágybetéteket stb. diszkaput. kerítést, rácsokat igen jutányos áron szállít a

csőbutor

Metalia

festve, nikkelezve, kromozva, mert higiénikus, örökké tartó, kényelmes és meglepő olcsó

Ezenkívül mindennemű

Telefon 13-35

vas- és rézbutorgyár, Timişoara
Erzsébetváros, Mühle Vilmos-u. 22. (44)

A L R A U N E

Részlet Hans Heinz Ewers hasonló című regényéből

Frank Braun átjött az udvaron és világosságot látott a könyvtárban. Bement — Alraune ott ült a diványon.

— Te itt, Babácska? — üdvözölte. — Ilyen késő még fent vagy?

A leány nem felelt, kezével mutatta, hogy foglaljon helyet. Szembe ült vele, várt. De az hallgatott és ő nem sűrgette.

— Beszélni akartam veled — mondta végül a leány. A férfi bólintott, de Alraune ismét hallgatott.

— Erre ő kezdte: — Elolvastad a bőrkötésű könyvet?

— Igen — felelte. Mély lélekzettel vett, ránézett. — Tehát én csak egy tréfa vagyok, melyet te csináltál egykor, Frank Braun?

— Egy tréfa? — vetette közbe a férfi. — Egy... gondolat, ha éppen akarod...

— Jó, tehát egy gondolat — mondta a leány. — Mi függ a szavakon? Mi más egy tréfa, ha nem egy vidám gondolat? És én azt hiszem — elég vidám volt. Élesen felkacagott. — De nem ezért vártam itt reád, mást akarok megtudni tőled. Mondd meg nekem: hiszel benne?

— Miben? — kérdezte. — Hogy minden úgy volt-e, ahogy nagybátyám elmeséli a bőrkötésű könyvben? Igen, ezt elhiszem.

A leány türelmetlenül rázta a fejét. — Nem, nem ezt gondolom. Természetes, hogy így van — miért is hazudott volna ebben a könyvben? Tudni akarom, hogy te is hiszed-e... ahogyan ezt az én... tehát: a te nagybátyád tette... hogy én egy más lény vagyok, mint a többi emberek... hogy én... az vagyok, amit a nevem jelent?

— Hogyan feleljek erre a kérdésre? Kérdezz meg egy physológust — ez szintén azt fogja felelni, hogy te éppen olyan ember vagy, mint a többi, ha a megjelenésed itt valami rendkívüli is volt. Hozzáteszi még, hogy a meg-

történetek mind véletlenek voltak, mellékes dolgok, melyek...

— Ehhez semmi közöm — szakította meg a leány. — Nagybátyádra nézve ezek a mellékdolgok fődolgozókká lettek. Tőled akarom tudni: te is osztod ezt a nézetet? Hiszed, hogy én egy különleges lény vagyok?

Frank hallgatott, megfelelő válasz után kutatva, nem tudta, mit feleljen. Ő hitt benne és még sem hitte...

— Látod — kezdte végre.

— Beszélj hát! — sürgette. Hiszed: hogy én a te szemtelen vicced vagyok — mely aztán alakot vett fel? A te gondolatod, melyet aztán az öreg tanácsos tégelybe dobott, főzött disztillált, míg az nem lett belőle, aki most előtted ül?

Most nem gondolkodott: Ha így fogod el a dolgot: Igen ezt hiszem.

A leány felnevetett — gondoltam. És azért vártam reád, ma északa, hogy téged ebből az eszméből kigyógyítsalak. Nem, unokabátyám, nem te dobtad ezt a gondolatod a világba, nem te — éppen oly kevésbé, mint az öreg tanácsos.

A férfi nem értette: — Hát akkor ki?

Alraune a párnák alá nyult. — Ez itt! A kis Alraune szobrocskát könnyedén feldobta a levegőbe, ismét elkapta. Kedvesen simogatta ideges ujjával.

— Ez itt? Miért ez? — kérdezte Frank.

— Hát gondoltál te azelőtt erre, mielőtt Gontram tanácsos a két gyermek bérmlását ünnepelte?

— Nem — felelte a férfi — bizonyára nem.

— De akkor leesett ez a dolog a falról: és ekkor jött neked a gondolat! Nem így van?

— Igen — ismerte be — így volt.

— Na jó — folytatta a leány — így jött ez kívülről hozzád, valahonnan. — Ha tehát igaz, Frank Braun, hogy én egy gondolat vagyok, mely a világra jött és em-

beri alakot vett fel, akkor te csak egy közvetítő eszköz vagy — nem több, mint a titkos tanácsos, vagy a segédkező orvos, mint Alma, a kéjnő és a rablógyilkos, akiket ti összekerítettetek... ti és a halál.

Letette a szobrocskát a selyempárnákra gyöngéd pillantásokkal nézte és folytatta: — Te vagy az apám, te vagy az anyám. Te vagy az, amely engem teremtett.

Lassan felállt, de a csunya kis szobrot nem engedte ki a kezéből. — Még valamit akartam neked mondani — suttogta halkan. — Hálából azért, mert ideadtad a bőrkötésű könyvet és nem égetted el.

— Mi az? — kérdezte a férfi.

A leány nem folytatta: — Megcsókoljalak? — kérdezte. Én tudok csókolni...

— Ezt akartad az előbb mondani, Alraune? — mondta a férfi.

— Nem, nem ezt! Csak gondoltam: akkor én is megcsókolhatnálak egyszer. Akkor. — De előbb megmondom neked, amit akartam: menj el!

Frank az ajkaiba harapott. — Miért?

— Mert... mert így jobb lesz. Rád nézve... és talán rám nézve is. De ez nem fontos. Most már tudom, hogy áll a dolog... hiszen... most fel vagyok világosítva. És gondolom: ahogy eddig ment, megy továbbra is... csak nem szaladgálok vakon a világban... hogy most már látok mindent. És ekkor... most már rajtad volna sor. És ezért jobb, ha elmegy.

— Olyan biztos vagy a dologban? — kérdezte Frank. És a leány szólt: Feltétlenül.

A férfi a vállait vonogatta. — Talán... nem tudom. De mondd meg nekem: miért akarsz engem kimélni?

— Szeretlek — felelte csendesen. — Te jó voltál hozzám.

Frank nevetett. — Hát a többiek nem voltak?

— Igen — felelte a leány — mindenki. De nem éreztem úgy.

Kanizsai Imre

javitás soron kívül, jutányos árak mellett. —

műkárpitós és műasztalos üzem, lakásberendező, gyermekkosci eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagy raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból

Timișoara, Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám

És ők... mind... szerettek engem.
De te nem... még nem...

Odament az íróasztalhoz, felvett egy levelezőlapot és odaadta neki. — Itt van egy lap az anyádtól, ma este jött, a szolga tévedésből felhozta az én póstámmal. Elolvastam. Anyád beteg... annyira kér, hogy menj vissza... ő is kér.

Elvette tőle a lapot. Határozatlanul nézett maga elé. Tudta, hogy a leánynak igaza van, tudta, hogy bolondság itt maradni. De gyermekes dac fogta el, amely „nem“-et kiáltott.

— Elutazol? — kérdezte a leány.

Kényszerítette magát, szilárd hangon felelte: — Igen, hűgom!

Élesen nézte a leányt, figyelte arcának minden vonását. Egy kis vonaglás a szájszögletben, egy könnyű sóhaj elég lett volna ahhoz, hogy észrevegye rajta a sajnálatot. De a leány csendes és komoly maradt, arcának egy vonása sem változott.

Ez rosszul esett neki, sértette. Összeszorította az ajkait. — Így nem — gondolta — így nem megyek.

A leány odajött hozzá, kezét nyújtotta neki. — Jó — mondta — jó. Most megyek. Egy csókot is adok neked bucsuzásul, ha akarsz.

Hirtelen fény gyuladt fel a férfi szemében. Anélkül, hogy akarta volna, mondta: — Ne tedd ezt, Alraune, ne tedd ezt!

A leány felemelte a fejét, gyorsan kérdezte: — Miért ne?

Megint a leány szavait használta, habár nem volt szándékában. — Szeretlek — mondta — te jó voltál hozzám ma. Számtalan piros ajak csókolta a számat... és halványak lettek. Most... most rajtad lenne a sor. Ezért jobb, ha nem csókolsz meg!

Szemben álltak egymással, acélkeményen világítottak a szemeik. A férfi ajkainak szélén öntudatlan mosoly játszott. Most választhat a leány. A „nem“-e a férfi győzelme volt és a leány megadása — akkor könnyű szívvél távozhattott. De az „igen“ a harcot jelentette.

Alraune megérezte ezt... éppen úgy, mint a férfi. De a férfi dobta

el a keztyűt. És ő felvette. — Én nem félek — mondta.

Frank hallgatott, a mosoly elhalt az ajkán. Most komoly volt a dolog.

— Meg akarlak csókolni — ismételte a leány.

Felelt a férfi: — Vigyázz! Én is meg foglak csókolni!

A leány állta pillantását. — Igen — mondta. Azután mosolygott. — Ülj le, egy kicsit magas vagy hozzám!

— Nem — kiáltott a férfi — így nem! Odament a széles pamlaghoz, elnyúlt rajta, fejét beágyazta a párnákba. Karjait két oldalról kitárta, szemeit lehunyta.

— Most gyere, Alraune!

A leány közelebb lépett, letérdelt a fejénél. Hábózott, nézte a férfit, aztán ledobta magát hozzá, megragadta a fejét és ajkát rápréselte az övére.

A férfi nem ölelte át, nem mozdította a karjait. De kezei ökökbe szorultak. Érezte a leány nyelvét, fogainak gyöngéd harapását...

— Csókolja tovább! — suttogta — csókolj még!

Valamilyen vörös köd feküdt a szemei előtt. Hallotta a titkos tanácsos csunya nevetését, látta Gontram asszony nagy, különös szemeit. Hallotta a két bérmező leány, Olga és Frida kuncogását, látta a kis huszárhadnagyot...

— Csókolj még! — mormogta.

És Almát — a leány anyját. Vörösen, mint a tűz, hófehéren a melleit, kis kék erekkel. És apjának kivégzését, ahogy nagybátyja leírta a bőrkötésű könyvben... ahogyan a hercegnő elmesélte...

És az órát, mikor az öreg megteremtette a leányt... és a másikat, mikor az orvos a világra hozta...

— Csókolj — könyörgött — csókolj!

Itta a leány csókjait, szivta ajkának forró vérét, melyet fogai feltéptek. Megmámorosodott, tudatosan, akarattal, mint habzó boron, mint a keleti mérgeken.

— Engedj — kiáltott hirtelen — engedj, te nem tudod, mit csinálsz!

Ekkor hajfűrtjei még jobban odasimultak a férfi homlokához, csókjai még vadabbak, forróbbak lettek.

A nap tiszta gondolatai összetaposva feküdtek már szerte-szerte. Eltűntek az álmok, viharzott a vér vörös tengere...

— Csókolj — kiáltotta.

De a leány elengedte, karjai lehanyatlottak. A férfi felnyitotta a szemeit, ránézett.

— Csókolj! — ismételte csendesen. Fénytelenül néztek a lány szemei, rövid volt a lélekzete. Lassan megrázta a fejét.

Hirtelen felugrott a férfi. — Akkor én foglak csókolni téged! Karjaiba kapta és a pamlagra dobta a védekező leányt. Letérdelt — oda, ahol előbb a leány térdelt.

— Hunyd be a szemedet! — suttogta.

És lehajolt hozzá...

Jók, jók voltak a férfi csókjai. Hízogók és puhák, mint hárfajáték a nyári éjszakában. Vad is, haragos és nyers, mint egy vihar az Északi tengeren. Forró, mint a tűzhullám, magával ragadó, megsemmisítő...

— Elsülyed minden — érezte — minden sülyed...

Aztán az égig csaptak a forró lángok. Repültek az égő fáklák, felgyújtották az oltárt... átölelte a férfit, szorosan a mellére préselte...

— Elég — sikoltott — elégek...

Ekkor a férfi letépte testéről a ruhát...

*

Magasan állt a nap, ekkor felébredt a leány. Jól látta, hogy meztelenül fekszik, de nem tartotta be magát. A férfi felé fordult és látta maga mellett ülni — meztelenül, mint ő maga is.

— Elutazol ma? — kérdezte tőle.

— Akarod, hogy elutazzak?

— Maradj — suttogta — maradj!

Ez a hely a MIA Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerésztárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Palma Ami az autónál a (8) Palma-sarok!
gummi abroncsa gyalogjárónál a

A cselédleány és az orvos

— Irta Ifj. Kubán Endre —

(Szinhely: orvosi rendelő. A falakon orvosi képek, sarokban Solux lámpa, oldalt íróasztal, távolabb mosdó, néhány szék. Az orvos éppen rendelés után van, vi-
zes kezét törli a törülközővel és láthatólag távozni készül. Idő: este hét és nyolc óra között.)

Az orvos: Ki az? Tessék!

A cselédleány: Kérem doktor ur, bocsásson meg nekem, hogy ilyen későn jövök, de csak most engedett el a nagyságám, amikor a moziba mentek és előbb nem tudtam jönni.

Az orvos: Nem baj. Azért vagyok itt, hogy segítsék a beteg embereken. Természetes, hogy a rendelőrán túl is gyógyítok. (Nagyképűen.) Nekünk orvosoknak segítenünk kell a testi és lelki betegeknek, vissza kell adnunk őket az életnek és méltatlan volna tőlünk, ha ilyen kicsinyes szempontokkal törődnenék.

A cselédleány: Oh, ha ilyen szépen hallok a doktor urat beszélni, akkor minden aggodalmam eloszlik. Pedig előzőleg nagyon féltem. De most már biztos vagyok abban, hogy ön meg fog hallgatni.

Az orvos: (Halkabban.) Hogyne, hogyne. Természetesen csak akkor, ha kívánsága nem törvénybe ütköző, ha olyan betegsége van, amit gyógyítani emberi és orvosi kötelesség. Hiszen fiam, hogy magának is ilyen betegsége van?

A cselédleány: (Lehorgasztja a fejét és hallgat.)

Az orvos: (Nyugtalanul és egyre fokozódó rosszkedvűséggel.) Mit gondol tulajdonképpen? Miért vagyunk mi orvosok, azért, hogy a maguk könnyelműségüknek a tükörképe legyünk?

A cselédleány: (Elháritó mozdulatot tesz.) Könnyelműség... Volna csak ön a mi helyünkben, bizonyára másképp beszélne. A házban, a háziúrtól, a lépcsőházban a házmestertől, a szeméthyordásnál a szemetestől, az utcán az aszfaltbetyároktól... Mindenütt, mindenki csak prédát lát bennünk, mintha az anyánk már eleve céldának szült volna bennünket. Könnyelműség.

Az orvos: Na jó, de most mit

akar tőlem? Tisztában van-e azaz, hogy a törvény szigorú büntetéssel sújtja az anyát, aki elhagyja gyermekét és az orvost, aki segédkezett nyújt neki ehhez a művelethez?

A cselédleány: Doktor ur kérem, én nem tudom, hogy mit mond a törvény. Bizonyára önnek van igaza. De ha úgy van, akkor miért nem véd meg bennünket is a törvény, miért nem ad lehetőséget arra, hogy tisztességben felneveljük magzatunkat. A törvény megengedi, hogy elbujjunk, sőt védőpaláttal takarja a csábítót, de rajtunk nem segít, sőt jogos kívánságainkat is megtagadja. Hogy és miért követelheti tőlem azt a törvény, az állam, hogy anya legyek, amikor minden érzésem fellázad még a gondolat ellen is, hogy gyermeket szüljek.

Az orvos: Hozzá tartozói nincsenek? Akik talán segítenének magán?

A cselédleány: De igen. Apám és anyám. Otthon, Székelyországban... Ők azonban elvetnék még a gondolatát is annak, hogy a vérük vagyok, kitagadnának...

Az orvos: Persze, persze... Tisztességről prédikálnának, ahelyett, hogy segítenének magán. Ismerem az ilyesmit...

A cselédleány: Igen doktor, segíteni kell rajtam... A könyörületes Isten nevében kérem... Hiszen csak jót cselekszik...

Az orvos: Segítsek... Segítsek... Könnyű azt mondani... Naponta tucatjával keresnek fel és ostromolnak hasonló kérésekkel... Igen, ha a törvény fenyegető paragrafusai nem állnának az utamba... De így...

A cselédleány: De így... de így elutasít... Kidob... Pedig az előbb még azt mondta, hogy azért vannak itt maguk orvosok, hogy a szenvedő emberiségen segítsenek... Doktor ur tudja-e azt, Ön, hogy a cselédszobák, munkások és tisztviselői hálószobák legnagyobb gondját mindenütt az utban levő, hivatlan gyerek okozza... Tudja-e azt Ön doktor ur, hogy évente az asszonyok öngyilkosságának oka kilencven százalékban mindig a gyerek az okozója... Tudja-e azt doktor ur,

hogy a kőszódát, kötőlet, marolugot és a vízbeugrást előzőleg mindig orvosi rendelőkből való kido-
bás előzi meg...

Az orvos: De kérem csillapodjon le...

A cselédleány: És maguk orvosok, amikor a legnagyobb testi és lelkibetegségtől megszabadíthatnának minket, akkor mossák a kezüket és az állam kovácsolta bilincsekkel védekeznek...

Az orvos: Vegyen erőt magán... Menjen szépen haza... Ha megszülte a gyermekét, azt majd elhelyezheti egy gyermekmenhelyen és mint anyát bőségesen kárpótolni fogja magát az élet...

A cselédleány: Frázisok... (Megfordul és kifelé indul.)

Az orvos: Hová megy?

A cselédleány: Hová megyek... Ne féljen, nem leszek öngyilkos... legalább is mindjárt nem... Először még elmegyek oda, ahol talán segíthetnek rajtam... Ha azok sem, akkor majd...

Az orvos: De gondolja meg... Maga szerencsétlen, csak nem akar kuruzslókhöz menni...

A cselédleány: Ha az orvosok nem gyakorolják igazi kötelességüket, úgy igazán nincsen más hátra, mint az ő karjaikba menekülni (becsapva az ajtót el.)

Az orvos: (Hosszu ideig gondolkodik, látszik, hogy habozik, szeretne a leány után menni, de azután meglát az asztalon egy könyvet és összerokadva hanyatlik az íróasztal előtt levő székebe... Majd felveszi a büntetőtörvénykönyvet és sóhajtva a maga megnyugtására a következő paragrafust olvassa...

...Az a terhes nő, aki magzatát szándékosan elvetéli, vagy az anyatestben megöli, öt évig terjedő fegyházzal büntetettik. Ugyan-ezek a büntetési rendszabályok alkalmazandók mindazokra, akik az elvetelés eszközeit szolgáltatták, vagy alkalmazták rajta...

Vera naplója

Egy fiatal lány intim feljegyzései a szerelemről, a szeretőkről és sok más érdekes dolgokról, írta: Bán-dor, négy darab fénykép-illusztrációval. Ára belföldön utánvét mellett 200 lei, külföldön 250 lei.

Körbe-vessző

E cím alatt Fedor Essée hét novellából álló híres művét fogjuk leközzölni hét egymásután következő számunkban.

A novellák szereplői:

Dr. Mayer Antal, gimnáziumi tanár, 46 éves

Márta, második felesége, 24 éves

Erich 18 éves) a tanár első házasságából származó gyermekei

Fanny 15 éves)

Mici, Márta huga, 17 éves

Kati, szobaleány, 21 éves.

1. A nagynéni és a fiu.

Mayer tanár három héttel azelőtt vette feleségül a gazdag, szép és árvaságra jutott Kurz leányok közül az idősebbet. Családjával, fiatal sógornőjével és két cselédleánnyal egy csinos villában lakik a városon kívül. Ma a papa, mama és a kisasszony a városba mentek. A fiatalur otthon maradt és nagynénje, Mici is, mert nem lehet a házat őrizetlenül hagyni. A valóságban pedig utóbbi szemtelen volt a nővérével szemben és ezért nem vitték magukkal.

Miután csodaszép májusi nap van, este félhétkor még világos van a kertben. Erich olvas és nagynénje, a 17 éves Mici horgol.

Mici a legcsinosabb bakfis, akit elképzelni lehet. Mint egy érett baracknál a beleharapásba, nála az összecsókolásra kell rögtön gondolni, oly bájos és üde, szőke göndör fejével, vidám, kék szemekkel. Bájos kis tavaszi ruha van rajta és csipkés kis fehér kötényében félig a fiatal hölgy, félig pedig az iskolásleány benyomását teszi.

Erich a könyve fölött lopva reá tekint. Valami fekszik a szívéen és nem tudja, hogy mondja meg neki. Délután Mici néni a hintán ült, Erich véletlenül elment mögötte és önkéntelenül egy rövid pillantást vetett a szoknyája alá. És akkor olyan csinos dolgokat látott, hogy most több kedvvel szeretné megismételni a dolgot.

Erich (óvatosan kezdi): Nénikém, nem akarsz egy kicsit hintázní? Magasra foglak lökni, ha akarod.

Mici (örömmel, mert a játékra és bolondságokra rögtön készen áll): Gilt!

Odaszalad a hintához, ráül a deszkára, a fiu mögéje lép és mozgásba hozza. Mikor repülése

elért egy bizonyos magasságot, lejövetelkor a szél felfújja a szoknyáját és Erich láthatja csinos lábszárait, ameddig a sötétkék harisnyák érnek. Rendkívül tetszenek neki és mikor Mici kis idő múlva fáradtan abbahagyja, előlről jön közel hozzá átöleli és megakarja csókolni.

Mici (csak gyengén védekezve): Na, na, Mosjő, honnan egyszerre ez a nagy szeretet?

Erich: Mert mindig olyan tiszta és csinos vagy, nénikém!

Mici (kacéran): Ugyan menj, most egyszerre?

Erich (udvariasan): Ah, nem... mindig Tudod, most éppen láttam, hogy milyen csodaszép lábaid vannak.

Mici (jól esik neki a hízélgés, látszólag azonban fel van háborodva): Te? Hogyan? Vagy úgy, a fiatalur hintázás közben a szoknyám alá kukucskál? Na várj, kölyök, ezt megjegyzem magamnak. Akkor egészen másképpen kell ülnöm! (Ismét ráül a hinta deszkájára, huzza, tolja a ruhácskáját és Erich már attól fél, hogy ez alkalommal még a bokáját sem fogja meglátni. Ismét magasra löki és a szél, melynek raffináltan most még nagyobb játszóteret engedett a lány, mint egy ejtőernyőt, fújja fel a szoknyáját. Erich nemcsak az egész lábszárát láthatja ismét, hanem a harisnyakötőkön felül is: két világító meztelen bőrsávot, fölötte a csipkés nadrágocska szélét és a hirtelen egészen vastagga erősödött combokat. Erich lázban van és a kis nagynénin most már semmi sem segít. A fiu megállítja a hintát, hátrahuzza a Mici fejét és csókolja, hogy az sem nem lát, sem nem hall.

Mici (csak gyengén ellenkezve): Nem még Erich! Várj, megmon-

dom az apádnak. De mi van veled, te ostoba gyerek?

Erich (telhetetlenül tovább csókolja): O, o, most sokkal többet és sokkal szebb dolgokat láttam!

Mici (el akarja tolni magától és ijedséget színlel): Hogyan? Mit mondtál? Kedves unokaöccsém, jöj-jön csak egy kicsit velem! (Megfogja a kezét és beszalad vele a szobába. Ott suttogva kérdi):

— Te, igazán? Láttál valamit? Mit? És mennyire?

Erich: Na, ugy csaknem...

Mici: Nem, mutasd meg a szoknyámon, hogy meddig.

Erich (kezével egy vonalat húz hátul a ruhácskáján a csipője alatt.)

Mici (tűzpirosan) Nem! Ugyan ne hazudjál! Ez nem is lehet! Hiszen a térdemig szorosan ültem a szoknyámon, tehát lehetetlenség.

Erich: De ha mondom neked, nénikém! Ha érdekel téged, megmondhatom egészen pontosan, hogy mennyire van hátul nyitva a bugyid.

Mici (megint vérvörös arccal): Egyáltalán nincs! Tudod? Egy ilyen szemtelen kölyök! Muszáj hogy fiatal leányokkal ilyen dolgokról beszélj? Inkább tanuld meg először a görög leckédet, érted? Különben pedig, mondd: meddig volt nyitva?

Erich (tenyerén megmutat egy széles sávot): Körülbelül ennyire, látod?

Mici (indignáltan): Na hallod, nincs is felhasítva.

Erich: Na, fogadsz velem?

Mici: Igen! Fordulj meg, meg akarok győződni róla. (Fel akarja emelni hátul a szoknyáját.)

Erich (hirtelen megakadályozza): Ah! Ezt nem lehet! Olyan buta nem vagyok!

Mici: Hát hogyan akarod bebizonyítani nekem?

FOG-

huzás	...	Lel	50
tömés	...	"	50
műfog	...	"	100
aranykorona	...	"	400

BERDACH

6 dentist, Timișoara, Belv. Börze-u. 21. e. a. 3

Erich: Majd meglátod! Tehát fogadsz?

Mici: Mibe?

Erich: Egy szép csókba és... még valamibe.

Mici: Mi az a még valami?

Erich: Majd meglátod, ha vesztettél. Tehát gílt?

Mici: Na, nem bánom! (bevezeti a fiút a mama boudoirjába. Ott áll egy magas toilettetűkör. Erich leterít elébe egy szőnyeget és rá egy diványpárnát).

Erich: Így, most ülj rá néni-kém! És dőlj egy kicsit hátra... még... annyira, hogy reám támaszkodjál. (Letérdelt mögötte és felsőtestét a karjaiba fogja). Így... és most emeld fel magasra a lábaidat... még magasabbra... és! Így! Na, látod most a tükörben az egész kiállítás? Nekem volt igazam. Hátul mingyárt látni lehetett a meztelen popódat, valamint az egész történetet.

Mici (befogja a száját): Nem leszel csendben, mikor anélkül is annyira szégyelem magam. Ha ezt sejtettem volna. Soha többé nem ülök arra az átkozott hintára!

Erich: De bizony fogsz, ha szépen megkérlek.

Mici (élénken rázza a fejét): Ó nem soha többé!

Erich: Akkor megmondom mamának az okot...

Mici: Azt próbáld meg! Inkább megadom a csókot! Gyere ide! (Megcsókolja oly gyakran és hosszszu ideig, ameddig a fiu akarja).

Erich: Mmm... ez jó volt! És most a másikat, amellyel a fogadásból tartozol.

Mici (kezeit megbotránkozva csapja össze): Erich! Milyen rossz ember vagy te! Mit gondolsz tulajdonképpen? A viláért sem!

Erich: Mit? Egy elvesztett fogadást nem akarsz megfizetni? Jó, már tudom, hogy mit csinállok. Egyszerűen elmondom Katinak, hogy mit láttam belőled, ő ugyanis mindent rögtön elmond a mamának.

Mici: Te egy egészen közönséges zsaroló vagy, Erich! Hát, gyere ide! De hamar... két perc múlva már nem akarlak látni!

Erich: Persze, néni-kém... De...

Mici: Erich... menj... mit csinálsz?... te, ne... csiklandozást nem engedtem meg neked... hahaha...

Erich... hagyd abba... oh, te kis disznó!... De igazán, hagyd abba... ilyen egy kölyök!

Erich (szemtelenül): Mici néni, a két perc már letelt, el kell most tűnnöm?

Mici (izgatottan mosolyogva): Szemtelen! (Lassan ismét magához tér) Adj egy csókot! (Kis idő múlva) Most mondd meg nekem, ki tanított ilyen aljas dolgokra?

Erich (kitérően) Istenem... az ilyesmit nem kell tanulni...

Mici: Ne affektálj! Most éreztem, hogy milyen jól kiismered magad a lányoknál. Én sem vagyok sokkal fiatalabb, mint te, de ezt még nem tudtam, hogy a csiklandozás itt olyan jó. Nem mondom meg senkinek, tehát gyónjál, kinét tanulmányoztad ezt, különben megharagszom!

Erich: Hiszen ez olyan egyszerű... de igazán nem mondd meg senkinek?

Mici: Szó sincs róla!

Erich: Hát minek van az embernek unokanövéré, ha még anatómiai tanulmányokat sem végezhetne rajta.

Mici (meglepetten felugrik): Mit, a Fanny? Ő engedi, hogy ilyen dolgokat csinálj vele? Ilyen egy kölyök! Látod, én nem akartam hinni a nővéremnek, hogy Fanny olyan huncut. De majd érezni fogja, hogy milyen szigorú mamája van! Márta már vett egy csinos vesszőt, hogy kiporolhassa vele a popóját.

Erich: Egy vesszőt? Újé? A Fanny részére? Igazán?

Mici (felugrik): Gyere! Megmutatom neked, ha nem hiszed.

Nővére ruhaszekrényéhez szalad és kinyitja. Kutat a fiókokban a hófehér, kék szalaggal átkötött fehérnemű mögött és végül előhúzza a nagy lombos vesszőt, melyet a tanárné a leánya számára vett és egy csinos, vörös szalaggal feldiszipette.

Erich: Becsületesemre!... De tudod, Mici néni, ahogy a Fannyt is merem, nem fog nagy dolgot csinálni belőle. Mit fájhat egy ilyen kis dolog?

Mici: Ohó! Azt hiszed? Ezt én jobban tudom. Kedvesem, ha valakit a térdeire fektet az ember, a mama felemeli a szoknyáját és ráver a vesszővel a meztelen popójára, akkor az angyalokat hallja énekelni, mondhatom neked.

Erich (nevet): Menj... tapasztalatból tudod?

Mici: Persze... Márta és én eleget kapunk otthon vele.

Erich: Igazán? A mama is?

Mici: Természetesen!

Erich (a kezébe veszi a vesszőt és megsuhogtatja a levegőben): Holnap rögtön ki fogom próbálni a Fannyn.

Mici: Jaj neked, Erich, ha azt a gyereket elrontod. Ha a mama egyszer rajtacsip benneteket, be fog panaszkodni a papánál és az úgy kiporolja a Fanny popóját, hogy három napot nem fog tudni leülni. Ha már feltétlenül ki akarod próbálni a vesszőt... akkor ha muszáj... akkor... gyere hozzám.

Erich: Oh, néni-kém, ez jó lesz! A szavadnál foglak... fekdj csak le hamar!...

Mici: Nem, mára már éppen eleget engedtem meg neked... holnap.

Erich: Ah nem, Mici néni, az egész éjszaka nem lenne nyugtom.

Mici (ugy tesz, mintha csak a kényszernek engedne és hasra fekszik a pamlagon): Hogy lehet valaki ilyen kiállhatatlan?

Erich (megakarja kezdeni a megmeztelenítést, kissé azonban ügyetlennek mutatkozik, ami arra készteti Micit, hogy türelmetlenül felugorjon).

Mici: Ugyan menj... milyen ügyetlen vagy! Nézd, így csinálja a mama, ha megver valakit, így felemeli a szoknyát, így lehuzza a nadrágot és itt van... (Kezecskeivel rápacsokol és lefekszik, abban a helyzetben tartva a ruhát és nadrágocskát).

Erich (Gyorsan odamegy a vesszővel és megcsiklandozza a meztelen testét. Nyomkodja, csipi és pacsokolja. Csodálkozva): Jé, Mici néni, milyen tiszta tested van. És milyen nagy. (Öntudatlanul kitör belőle): A tied még nagyobb, mint a Katié!

Mici (megbotránkozva): Mit? Talán még az övét is láttad?

Erich (zavartan): No ja... tudod, előző héten megfogtam egyszer, mikor ruhatisztítás közben mama egy levelét olvasta. Megfenyegettem, hogy megmondom a mamának, ha nem engedi, hogy anatómiai tanulmányokat végezzek rajta. Na, és akkor megijedt...

Mici: Istenem, Erich, milyen gya-

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-
ebédlő olasz renaissance-stilben, modern diófa-uri-
szoba olcsón eladók: D O R N, bútorgyár**

Timișoara, III,
Hattyu-utca 47

lázatos vagy te! De te... ugy e... a Katinak nagyon csinos teste lehet?

Erich (szakértő arccal): Oh igen, megjárja! De a tied, Mici néni, sokkal tisztább. És tudod, a te szép harisnyád és a csipkés nadrág, az is sokat jelent.

Mici: Tehát, most csak huzzál reám néhányat, aztán menjünk a dolgunkra. De ne erősen, Erich! Nem éppen a fájdalom miatt, de ha Márta észreveszi, hogy a vessző elkopott, akkor botrány lesz.

Erich (felülről lefelé vesszőzi, először gyengén, kis nénikéjének meztelen popóját. De mikor a teste halványpiros lesz és a pamlag ropogni kezd hánykolódása alatt, tűzbe jön és erősebben üti).

Mici (akinek nagyon fáj): Jesz szus ne, Erich!... Megbolondultál? Ezt nem lehet kibírni... hagyd abba, Erich... mit gondolsz?... nem akarok többet. (Fel akar ugrani, de a fiu visszatartja és tovább vesszőzi... feküdni kell, ha akar, ha nem) Erich... hiszen eltörik a vessző... Istenem, mit fog gondolni Márta, ha észreveszi...

Erich: Ez olyan szép volt, Mici néni! Hogy táncoltál. És mert jó voltál, most én is mutatok neked valami szépet.

Mici (a könnyeit száritgatva): Köszönöm szépen, ez megint valami olyan lesz...

Erich: Biztosítalak, hogy tetszeni fog neked. Fordulj csak el egy kicsit és told le a nadrágocskádát egészen. És most: száját kinyitni, szemet becsukni!

Mici (felnyitja a száját és vár. Ehelyett a fiu ráveti magát, arcát, nyakát, haját és füleit forró csókokkal borítja, miközben a leány minden ellenálló képességét elveszti).

Erich: Na, Mici néni, hogy tetszik neked ez?

Mici (akinek már nincsenek világos gondolatai): Ez?... ah... halod, Erich... ez olyan kellemes... De mondd, ez nem egészségtelen?

Erich: Ugyan! Ezt minden ember csinálja!

Mici (érdeklődve): Ugy? Tehát ez az? Biztos?

Erich: Természetesen.

Mici: Te... hát erre megint ki tanított meg? A Kati?

Erich: Szó sincs róla. Ezt már sokkal régebben a Kati előtt csináltam a Terézszel.

Mici (valamit felelni akar, de a gyönyör erői vesz rajta, szinte öntudatlanul fekszik a fiu karjaiban és csókolja a füleit. Lassan magához tér és sirni kezd).

Erich: Na, mi van veled, édes kicsi nénikém?

Mici: Mert te egy semmirekellő ember vagy, egy Don Juan. Négyen vagyunk leányok a házban és te már mindnyájunkat ismersz kívülről-belülről. Huhuhu... szégyeld magad...

Erich: Ne sirjál nénikém... meg fogok javulni!

Mici: Igérd meg nekem, hogy sem Fannyval, sem Katival nem fogsz többé ilyen dolgot csinálni?

Erich: De nénikém...

Mici: Igen vagy nem? Ha megígéred, akkor... szabad neked... de csak egy kicsit... még csinálni nálam...

Erich (örömmel): Ah... akkor igen nénikém, akkor már megígérem neked... nálad minden sokkal szebb, mint a Katinál. (Csókol).

Mici: Mondd Erich, szeretsz egy kicsit?

Erich: Ojé, Mici néni! Te tetszel nekem tetőtől talpig, hiszen olyan tiszta vagy és olyan szép. (Csókok, sóhajtozás... lihegés).

Mint három széplány úgy sorakozik egymás mellé a Kató sorozat három pompás könyve. Egy fiatal lánynak mozgalmas élete három különálló gyönyörű kötetű könyvben, négy darab fényképillusztrációval. Bán-dornak legjobb regénye, ára a három kötetnek belsőidőn utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei. (Magyarország és Franciaországba utánvétellel nem küldhető).

A HERMES VASUTI MENETREND

XXIII-ik kiadása e hó 1-én jelent meg és könnyen tájékozható utbaigazitásokkal felöleli mindazon tudnivalókat, amire az utazóközönségnek szüksége van. A felette csinos és nyomdailag is szép kiállítású könyv hézagot pótol sok olyan tekintetben, amire az utazóközönség az első pillanatban talán nem is gondol. Három nyelven hozza a betűsoros névmutatót, a hetivásárok jegyzékét, a szállítási szabályzatot, a vasuti bérletekről teljes tájékoztatást, közli a hálókocsi tarifát, a személydijszabást, továbbá úgy a nemzetközi, mint a romániai menettáblázatokat, hasznos utmutatót stb. stb. De megtalálja benne az érdeklődő a bel és külföldi fürdőket, szállodákat, pensiókat és szanatóriumokat, tehát a Hermes vasuti menetrend mint hirdetési orgánus is, a legelső helyen áll. A gondosan szerkesztett menetrend **Dr. Elekes Andre és Dr. Elekes György**, nemkülönben **Csiszár Viktor** szerkesztésében jelent meg, ára 50 lei és kapható az összes vasuti hirlapárudákban, könyv- és papirkereskedésekben, nemkülönben az összes ujságkioszkokban. Ugyanitt kapható a Hermes Zsebmenetrend, mely kivonatossan tartalmazza Románia összes vasutvonalait és ára: 25 lei.

Szőrmék, bundák, beszarábiai perzsa-bőrök, nutriettek

és minden más szőrmék, engros árban és detailban is legolcsóbban

Szőrmeértékesítő Társaság, Timișoara

IV. Kossuth Lajos ucca 4.
(Polgári Takarékpénztár épület)

(50)